ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2011
COM(2011) 417 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Εισαγωγή ..... **Error! Bookmark not defined.**

2. Στόχοι της μεταρρύθμισης ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.1. Περισσότερα αλιεύματα για τη βιώσιμη αλιεία ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.2. Το μέλλον για τους κλάδους της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και για την απασχόληση σε αυτούς ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.3. Ακμάζουσες παράκτιες κοινότητες ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.4. Ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών ενημερωμένων καταναλωτών ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.5. Βελτίωση της διακυβέρνησης μέσω της περιφερειακής αποκέντρωσης ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.6. Εξυπνότερη χρηματοδότηση ..... **Error! Bookmark not defined.**

2.7. Προβολή των αρχών της ΚΑλΠ διεθνώς ..... **Error! Bookmark not defined.**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Πράσινη Βίβλος σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής[1] (ΚΑλΠ) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πολιτική αυτή δεν επιτυγχάνει τους βασικούς στόχους της: γίνεται υπεραλίευση των ιχθυαποθεμάτων, η οικονομική κατάσταση τμήματος του στόλου είναι εύθραυστη παρά τα υψηλά επίπεδα των επιδοτήσεων, οι θέσεις εργασίας στον αλιευτικό κλάδο δεν είναι ελκυστικές και η κατάσταση πολλών παράκτιων κοινοτήτων που εξαρτώνται από την αλιεία είναι επισφαλής. Τα αποτελέσματα της ευρείας διαδικασίας διαβούλευσης μετά την Πράσινη Βίβλο επιβεβαίωσαν αυτή την ανάλυση[2].

Με βάση τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή προτείνει μια φιλόδοξη μεταρρύθμιση της πολιτικής. Η μεταρρύθμιση αυτή αφορά τη δημιουργία των προϋποθέσεων για ένα καλύτερο μέλλον τόσο για τα αλιεύματα όσο και για την αλιεία, καθώς και για το θαλάσσιο περιβάλλον από το οποίο εξαρτώνται αμφότεροι. Η ΚΑλΠ έχει τεράστιες δυνατότητες και μπορεί να προσφέρει τις βάσεις για μια βιώσιμη αλιεία που θα σέβεται το οικοσύστημα και παράλληλα θα παρέχει υψηλής ποιότητας και υγιεινά αλιευτικά προϊόντα στους ευρωπαίους πολίτες, ακμάζουσες παράκτιες κοινότητες, κερδοφόρες βιομηχανίες παραγωγής και μεταποίησης αλιευμάτων και ελκυστικές και ασφαλέστερες θέσεις εργασίας.

Η μεταρρύθμιση θα συμβάλει στην υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»[3], επιδιώκοντας τη διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, την αυξημένη συνοχή στις παράκτιες περιφέρειες και την ισχυρή οικονομική επίδοση του κλάδου. Έχοντας ως στόχο να διασφαλίσει τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων θαλάσσιων πόρων, η μεταρρύθμιση αποτελεί επίσης βασικό στοιχείο της εμβληματικής[4] πρωτοβουλίας «Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους».

Η βιωσιμότητα αποτελεί τον πυρήνα της προτεινόμενης μεταρρύθμισης. Βιώσιμη αλιεία σημαίνει αλιεία σε επίπεδα που δεν θέτουν σε κίνδυνο την αναπαραγωγή των αποθεμάτων και προσφέρουν υψηλές μακροπρόθεσμες αποδόσεις. Αυτό απαιτεί διαχείριση της ποσότητας των αλιευμάτων που λαμβάνονται από τη θάλασσα μέσω της αλιείας. Η Επιτροπή προτείνει, έως το 2015, η εκμετάλλευση των αποθεμάτων να γίνεται σε βιώσιμα επίπεδα που προσφέρουν τη «μέγιστη βιώσιμη απόδοση». Η Επιτροπή προτείνει επίσης να καταργηθεί η πρακτική απόρριψης των ανεπιθύμητων αλιευμάτων από το σκάφος μέχρι το 2016. Οι απορρίψεις αυτές αποτελούν απαράδεκτη σπατάλη πόρων.

---

1 COM (2009) 163 τελικό της 22ας Απριλίου 2009.

2 Βλ. επίσης SEC(2010)428 τελικό της 16ης Απριλίου 2010, *Συμπεράσματα της διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής*.

3 Η ανακοίνωση της Επιτροπής *ΕΥΡΩΠΗ 2020 Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη* [COM(2010)2020 της 3ης Μαρτίου 2010] καθορίζει τη στρατηγική, η οποία θα βοηθήσει την ΕΕ να εξέλθει ισχυρότερη από την κρίση και να μετατρέψει την ΕΕ σε μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομία που θα προσφέρει υψηλό επίπεδο απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής. Η Ευρώπη 2020 προσφέρει ένα όραμα όσον αφορά την κοινωνική οικονομία της αγοράς της Ευρώπης για τον 21ο αιώνα.

4 Ανακοίνωση της Επιτροπής «*Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους – Εμβληματική πρωτοβουλία στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»*, COM(2011) 21 της 26ης Ιανουαρίου 2011.

Σύμφωνα με τις καλύτερες εκτιμήσεις[5], εάν η εκμετάλλευση των αποθεμάτων γινόταν στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, το μέγεθος των αποθεμάτων θα αυξανόταν κατά περίπου 70%. Τα συνολικά αλιεύματα θα αυξάνονταν κατά περίπου 17%, τα περιθώρια κέρδους θα πολλαπλασιάζονταν με συντελεστή 3, η απόδοση των επενδύσεων θα ήταν εξαπλάσια και η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία του κλάδου της αλίευσης θα αυξανόταν κατά σχεδόν 90%.

Η βιώσιμη αλιεία θα ελευθέρωνε τον κλάδο της αλίευσης από την εξάρτησή του από τη δημόσια στήριξη. Θα διευκόλυνε επίσης την επίτευξη σταθερών τιμών υπό συνθήκες διαφάνειας, αποφέροντας σαφή οφέλη στους καταναλωτές. Ένας ισχυρός, αποδοτικός και οικονομικά βιώσιμος κλάδος που λειτουργεί υπό συνθήκες αγοράς θα διαδραμάτιζε σημαντικότερο, ενεργό ρόλο στη διαχείριση των αποθεμάτων. Θα συνέβαλε επίσης στη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου, μιας από τις κύριες αιτίες της σημερινής υπεραλίευσης.

Η βιώσιμη αλιεία είναι ουσιαστικής σημασίας για το μέλλον των παράκτιων κοινοτήτων, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις θα χρειαστούν ειδικά μέτρα για τη διαχείριση των οικείων στόλων παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας. Η Επιτροπή προτείνει να εξελιχθεί η ΚΑλΠ σε μέρος της ευρύτερης θαλάσσιας οικονομίας. Αυτό θα οδηγήσει σε πιο συνεκτικές πολιτικές για τις θάλασσες και τις παράκτιες περιοχές της ΕΕ, καθώς και σε μεγαλύτερη συμβολή στη διαφοροποίηση των πηγών εισοδήματος των παράκτιων περιφερειών, ώστε να εξασφαλίσουν καλύτερη ποιότητα ζωής.

Τα αλιεύματα αποτελούν τον βασικό πόρο του κλάδου. Αποτελούν επίσης πηγή υγιεινής πρωτεΐνης για ανθρώπινη κατανάλωση. Η μετατροπή της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στις παράκτιες και στις αγροτικές περιοχές σε βιώσιμες είναι προς το συμφέρον της κοινωνίας στο σύνολό της και θα συμβάλει στην κάλυψη της αυξανόμενης ζήτησης των καταναλωτών για ψάρια και θαλασσινά υψηλής ποιότητας.

Η δέσμη μεταρρυθμίσεων της ΚΑλΠ αποτελείται από τις ακόλουθες συνιστώσες:

- μια νομοθετική πρόταση για βασικό κανονισμό [ο οποίος θα αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002],

- μια νομοθετική πρόταση για πολιτική αγοράς [η οποία θα αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 104/2000],

- μια ανακοίνωση για την εξωτερική διάσταση της ΚΑλΠ,

- μια έκθεση σχετικά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, η οποία αφορά τα κεφάλαια *Διατήρηση και βιωσιμότητα* και *Προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας*, καθώς και το άρθρο 17 παράγραφος 2 για τον περιορισμό της πρόσβασης του στόλου σε 12 ναυτικά μίλια.

Στο πλαίσιο του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και των δημοσιονομικών προοπτικών, η Επιτροπή έχει προγραμματίσει την υποβολή νομοθετικής πρότασης σχετικά με το

---

[5] Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής - Εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική [με τον οποίο καταργείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002].

μελλοντικό χρηματοδοτικό μέσο 2014-2020 για τη στήριξη της ΚΑλΠ, προς έγκριση εντός του 2011.

2. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ

2.1. Περισσότερα αλιεύματα για τη βιώσιμη αλιεία

Τα ιχθυαποθέματα θα πρέπει να επανέλθουν σε υγιή επίπεδα και να διατηρούνται σε υγιείς συνθήκες. Θα πρέπει να υπόκεινται σε εκμετάλλευση στα επίπεδα της *μέγιστης βιώσιμης απόδοσης*. Τα επίπεδα αυτά μπορούν να οριστούν ως η μεγαλύτερη ποσότητα αλιευμάτων που μπορεί να λαμβάνεται με ασφάλεια κάθε έτος και που διατηρεί το μέγεθος του πληθυσμού των ιχθύων στη μέγιστη παραγωγικότητα. Ο στόχος αυτός καθορίζεται στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και εγκρίθηκε στην Παγκόσμια Σύνοδο Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη που διεξήχθη το 2002 ως στόχος που πρέπει να επιτευχθεί παγκοσμίως έως το 2015. Αυτός ο στόχος θα επιτρέψει επίσης στην αναμορφωμένη ΚΑλΠ να συμβάλει σε μεγαλύτερο βαθμό στην επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στο θαλάσσιο περιβάλλον σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας-πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική[6]. Ο στόχος της επίτευξης των επιπέδων μέγιστης βιώσιμης απόδοσης έως το 2015 περιλαμβάνεται πλέον σαφώς στον προτεινόμενο βασικό κανονισμό.

Η απόρριψη ιχθύων δεν είναι πλέον αποδεκτή. Η απόρριψη δημιουργεί αρνητική εικόνα του κλάδου, έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στη βιώσιμη εκμετάλλευση των αποθεμάτων, στα θαλάσσια οικοσυστήματα, στην οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας και μπορεί να επηρεάσει την ποιότητα των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων. Η κατάργηση των απορρίψεων πρέπει να είναι ένας από τους στόχους της αναμορφωμένης ΚΑλΠ. Στον προτεινόμενο βασικό κανονισμό καθιερώνεται η υποχρέωση του κλάδου να εκφορτώνει τα αλιεύματα ειδών που υπόκεινται σε ρυθμίσεις. Η υποχρέωση αυτή θα αρχίσει να ισχύει κατά ομάδες ειδών, με βάση ένα φιλόδοξο, αλλά ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα, και θα συνδυάζεται με συνοδευτικά μέτρα. Τα είδη με υψηλό αναμενόμενο ποσοστό επιβίωσης όταν ρίχνονται και πάλι στο νερό μετά την αλίευσή τους δεν θα πρέπει να υπάγονται στην υποχρέωση εκφόρτωσης.

Τα πολυετή σχέδια διαχείρισης εξακολουθούν να είναι το όχημα της μακροπρόθεσμης πολιτικής δέσμευσης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των πόρων. Τα εν λόγω σχέδια θα αντικαταστήσουν την τρέχουσα ανά απόθεμα προσέγγιση, ώστε να υπαχθεί η μεγάλη πλειονότητα των αποθεμάτων σε σχέδια διαχείρισης πολλαπλών αποθεμάτων. Τα κράτη μέλη στη Μεσόγειο υποχρεούνται να καταρτίσουν εθνικά σχέδια διαχείρισης για την αλιεία που ασκείται στα χωρικά τους ύδατα. Αυτό θα οδηγήσει στην κατάρτιση ενωσιακών σχεδίων για τα είδη μεσογειακής αλιείας που έχουν διεθνή διάσταση. Η ΕΕ θα πρέπει να επιδιώξει την ανάληψη παρόμοιων μακροπρόθεσμων δεσμεύσεων από τους εταίρους εκτός ΕΕ.

Η διαχείριση της αλιείας πρέπει να βασίζεται σε *έγκυρες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις* και να ακολουθεί την προσέγγιση βάσει του οικοσυστήματος και την προληπτική προσέγγιση. Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να ζητεί γνωμοδοτήσεις από επιστημονικούς συμβουλευτικούς οργανισμούς σύμφωνα με εγγυημένα ποιοτικά πρότυπα. Θα αρθούν οι αλληλεπικαλύψεις στο

---

[6] Όπως ορίζεται βάσει της οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για τη δημιουργία πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική).

έργο των διαφόρων επιστημονικών συμβουλευτικών οργανισμών, ώστε να βελτιωθούν και να μεγιστοποιηθούν οι συνέργειες στη συμβουλευτική διαδικασία.

Οι *συμπράξεις επιστήμης-βιομηχανίας* μπορούν να βελτιώσουν την ποιότητα και τη διαθεσιμότητα δεδομένων και γνώσεων. Μπορούν επίσης να προωθήσουν την αμοιβαία, κοινή κατανόηση μεταξύ επιχειρήσεων και επιστημόνων, χωρίς να διακυβεύεται η ανεξαρτησία των τελευταίων. Οι συμπράξεις αυτές να πρέπει επομένως να ενθαρρύνονται.

Τα πλήρη και αξιόπιστα *δεδομένα* είναι ζωτικής σημασίας για τη χάραξη πολιτικής, τόσο στην προπαρασκευαστική φάση όσο και στη φάση εφαρμογής και επιβολής της πολιτικής[7]. Η αναμορφωμένη πολιτική θα καθιερώσει σαφείς και ανανεωμένες υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη όσον αφορά τη συλλογή και διαθεσιμότητα δεδομένων. Η Επιτροπή μελετά ένα ολοκληρωμένο ευρωπαϊκό πληροφοριακό σύστημα για τη διαχείριση της αλιείας. Το σύστημα αυτό θα ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις ανάγκες των χρηστών, θα βελτιώσει την ποιότητα των δεδομένων και θα επιτρέπει την προηγμένη διαχείριση της αλιείας. Θα απλουστεύσει τους κανόνες και τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων, στο μέτρο του δυνατού, και θα μειώσει το κόστος. Τα κράτη μέλη θα χρειαστεί να εγκρίνουν και να συντονίσουν προγράμματα συλλογής εθνικών αλιευτικών δεδομένων, επιστημονικής έρευνας και καινοτομίας, ώστε να αξιοποιήσουν όσο το δυνατόν καλύτερα τα προγράμματα πλαίσια έρευνας της ΕΕ.

2.2. Το μέλλον για τους κλάδους της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και για την απασχόληση σε αυτούς

Η ΚΑλΠ πρέπει να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για έναν ισχυρό, ανταγωνιστικό κλάδο που θα προσφέρει ελκυστικές θέσεις εργασίας. Οι κλάδοι της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας πρέπει να λειτουργούν αποδοτικά και να είναι οικονομικά εύρωστοι, χωρίς να χρειάζονται δημόσια στήριξη.

Ο προτεινόμενος βασικός κανονισμός καθιερώνει ένα βασιζόμενο στην αγορά κίνητρο για τη δημιουργία ενός ισχυρού και κερδοφόρου αλιευτικού κλάδου, μέσω της σταδιακής εφαρμογής των *μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων αλιευμάτων* που συμβάλλουν στην επίτευξη αποτελεσματικότητας υπό συνθήκες ασφάλειας δικαίου. Τα συστήματα μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων μπορούν να μειώσουν την αλιευτική ικανότητα και να αυξήσουν την οικονομική βιωσιμότητα με μηδενικό κόστος για τον φορολογούμενο, όπως έχει αποδείξει η πείρα τόσο εντός όσο και εκτός ορισμένων κρατών μελών. Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, οι παραχωρήσεις αυτές θα είναι μεταβιβάσιμες, αλλά μόνο στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν κριτήρια, συμβατά με το ενωσιακό δίκαιο, για την ύπαρξη πραγματικού οικονομικού δεσμού μεταξύ των αλιευτικών δραστηριοτήτων ενός σκάφους και των πληθυσμών που εξαρτώνται από την αλιεία και τις συναφείς βιομηχανίες. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίζουν τις μεταβιβάσιμες παραχωρήσεις αλιευμάτων, ώστε να εξασφαλίζουν την ύπαρξη στενού δεσμού μεταξύ αυτών και των αλιευτικών κοινοτήτων (π.χ. περιορίζοντας τη δυνατότητα μεταβίβασης στο εσωτερικό τμημάτων του στόλου) και να αποτρέπουν την κερδοσκοπία. Τα ειδικά χαρακτηριστικά των στόλων παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας, ο ιδιαίτερος δεσμός τους με τις παράκτιες κοινότητες και η τρωτότητα ορισμένων από αυτές τις μικρές ή μεσαίες

---

[7] ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ αριθ. 7/2007 σχετικά με τα συστήματα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής κυρώσεων που αφορούν τους κανόνες διατήρησης των κοινοτικών αλιευτικών πόρων, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής.

επιχειρήσεις δικαιολογούν τον περιορισμό της υποχρεωτικής εφαρμογής των μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων αλιευμάτων στα μεγαλύτερα σκάφη. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τα σκάφη μήκους μέχρι 12 μέτρων, εκτός από τα σκάφη που χρησιμοποιούν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία, από το σύστημα αυτό.

Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου παραμένει ένα από τα κύρια εμπόδια για την επίτευξη της βιώσιμης αλιείας. Το νέο καθεστώς, στο οποίο οι στόλοι θα μειωθούν με βάση κίνητρα από τον ίδιο τον κλάδο μέσω των μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων αλιευμάτων, δεν θα χρειάζεται δημόσια χρηματοδότηση και εξαλείφει τα αίτια δημιουργίας πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας. Οι επιχειρήσεις θα έχουν κίνητρο να αυξήσουν τις παραχωρήσεις τους, ενώ άλλες ενδέχεται να αποφασίσουν να εγκαταλείψουν τον κλάδο. Στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού τα εισοδήματα προβλέπεται να αυξηθούν κατά ποσοστό άνω του 20% και οι μισθοί των πληρωμάτων κατά ποσοστό μεταξύ 50% και άνω του 100% μέχρι το 2022. Η αναδιάρθρωση του κλάδου αλίευσης με βάση τις κατευθύνσεις αυτές θα βελτιώσει επίσης την επίδοση της μεταποιητικής βιομηχανίας, αυξάνοντας σημαντικά την ακαθάριστη προστιθέμενη αξία και δημιουργώντας παράλληλα περισσότερες ευκαιρίες απασχόλησης[8]. Στόχος της μεταρρύθμισης είναι επίσης η μεγαλύτερη μελλοντική ανάπτυξη του κλάδου της αλιείας, καθώς και ο περιορισμός των απωλειών θέσεων απασχόλησης. Η μεταρρύθμιση θα οδηγήσει σε ένα αναδιαρθρωμένο κλάδο της αλιείας και θα χρειαστούν μέτρα για τη διαχείριση της διάστασης αυτής της αναδιάρθρωσης που αφορά την απασχόληση. Για το σκοπό αυτό, η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων σε όλα τα επίπεδα θα είναι υψίστης σημασίας.

Η μεταβιβάσιμες παραχωρήσεις αλιευμάτων προσφέρουν επίσης μια κοινωνική λύση σε εκείνους που επιθυμούν να εγκαταλείψουν τον κλάδο, καθώς θα μπορούν να πωλήσουν τα δικαιώματά τους σε άλλους στην τιμή της αγοράς.

Η *ελκυστικότητα των θέσεων εργασίας και οι αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες* αποτελούν πιεστικά ζητήματα για τους στόλους εν γένει και είναι ιδιαίτερα σημαντικές για πολλούς στόλους παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας. Παράλληλα με την ανάπτυξη του κοινωνικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα, η επαναφορά του κλάδου αλίευσης στην κερδοφορία αποτελεί έναν αποτελεσματικό τρόπο για να καταστούν τα αλιευτικά σκάφη ασφαλέστεροι και καλύτεροι χώροι εργασίας[9], αλλά και για να καταστεί η αλιεία ένας ελκυστικός και ασφαλής τρόπος προσπορισμού των προς το ζην. Η αναμορφωμένη ΚΑλΠ πρέπει να συμβάλει στον εκσυγχρονισμό των εργασιακών συνθηκών επί των σκαφών, ώστε να διασφαλιστεί η τήρηση των σύγχρονων προτύπων υγείας και ασφάλειας. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο έχουν ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη σύμβαση της ΔΟΕ του 2007 για την εργασία στον τομέα της αλιείας. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή θα επιδιώξει ενεργά τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων.

---

8 Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής - Εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική [με τον οποίο καταργείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002].

9 Η σύντομη επικύρωση από τα κράτη μέλη της σύμβασης του 2007 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας σχετικά με την εργασία στον τομέα της αλιείας αποτελεί ένα άλλο σημαντικό βήμα προς την εξασφάλιση αξιοπρεπών εργασιακών συνθηκών επί των αλιευτικών σκαφών. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει όταν επικυρωθεί από 10 από τα 180 κράτη μέλη της ΔΟΕ (μεταξύ των οποίων από οκτώ παράκτια κράτη). Η σύμβαση αποβλέπει στη βελτίωση της ασφάλειας στο χώρο της εργασίας, καθώς και της υγείας και της ιατρικής περίθαλψης στη θάλασσα, στην επαρκή ανάπαυση για τη διασφάλιση της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, στην προστασία μιας εργασιακής συμφωνίας και στην εξασφάλιση του ίδιου επιπέδου προστασίας κοινωνικής ασφάλισης με τους υπόλοιπους εργαζομένους.

Η προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης της *υδατοκαλλιέργειας* είναι ουσιαστικής σημασίας για την κάλυψη της αυξανόμενης παγκόσμιας ζήτησης για ψάρια και θαλασσινά. Στην ΕΕ η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί ποικιλόμορφη δραστηριότητα, με ένα φάσμα από την εκτατική και παραδοσιακή παράκτια εκτροφή ή την εκτροφή σε δεξαμενές μέχρι την υψηλής τεχνολογίας βιομηχανική δραστηριότητα, και ιδίως τη θαλάσσια εκτροφή. Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί επίσης σημαντική οικονομική δραστηριότητα, η οποία υποστηρίζει τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη σε αγροτικές και παράκτιες κοινότητες, ενώ μπορεί να συμβάλει στη διαφύλαξη και προστασία στοιχείων του περιβάλλοντος, όπως π.χ. η εκτατική υδατοκαλλιέργεια σε υγροτόπους.

Η βιωσιμότητα της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και η ποιότητα και ασφάλεια των προϊόντων της, είναι παράγοντες καίριας σημασίας, στους οποίους μπορεί να βασιστεί η ανάπτυξη του δυναμικού του κλάδου και να βελτιωθεί το ανταγωνιστικό του πλεονέκτημα[10]. Η ΕΕ πρέπει να προωθήσει μια βιώσιμη, ανταγωνιστική και διαφοροποιημένη υδατοκαλλιέργεια, υποστηριζόμενη από την πλέον προηγμένη έρευνα και τεχνολογία, υπερνικώντας τα προβλήματα πρόσβασης και διοικητικών φραγμών.

Υπάρχει σαφής ενωσιακή διάσταση, δεδομένου ότι οι στρατηγικές επιλογές που γίνονται σε εθνικό επίπεδο μπορεί να έχουν αντίκτυπο στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας σε γειτονικά κράτη μέλη. Η μεταρρύθμιση θα επιβάλει στα κράτη μέλη να καταρτίσουν *εθνικά στρατηγικά σχέδια*, βασιζόμενα σε μια σειρά στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ, με σκοπό να δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες για την ενθάρρυνση της οικονομικής δραστηριότητας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της, για τη στήριξη της βιώσιμης ανάπτυξης και της καινοτομίας και για την προώθηση της διαφοροποίησης στον τομέα. Ανοικτές μέθοδοι συντονισμού μπορούν να προαγάγουν την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών (π.χ. πρόσβαση στον χώρο και στα ύδατα, αδειοδότηση).

2.3. Ακμάζουσες παράκτιες κοινότητες

Η Επιτροπή δεσμεύεται να εργαστεί δραστήρια για την προώθηση της ανάπτυξης και της απασχόλησης στις παράκτιες κοινότητες που εξαρτώνται από την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια. Ο τομέας της αλιείας συχνά διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο στις παράκτιες περιοχές της ηπειρωτικής ΕΕ και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειές της.

Η κοινωνική και οικονομική σημασία των *στόλων παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας* και της υδατοκαλλιέργειας σε ορισμένες περιφέρειες επιβάλλει τη λήψη ειδικών μέτρων για τους εν λόγω στόλους. Τα μέτρα θα πρέπει να υποστηρίζουν την πράσινη, έξυπνη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και θα πρέπει να συμβάλλουν στη βιώσιμη, ήπιων επιπτώσεων αλιεία και υδατοκαλλιέργεια, στην καινοτομία, τη διαφοροποίηση των εισοδημάτων, την ανασυγκρότηση, τη βελτίωση των επιστημονικών γνώσεων και τη δημιουργία μιας νοοτροπίας συμμόρφωσης.

2.4. Ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών ενημερωμένων καταναλωτών

Η *εμπορία* των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας πρέπει να λαμβάνει σε μεγαλύτερο βαθμό υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών και να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στα εν

---

[10] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Οικοδομώντας ένα βιώσιμο μέλλον για την υδατοκαλλιέργεια - Νέα ώθηση στη στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας - COM(2009) 162 τελικό της 8ης Απριλίου 2009.

λόγω προϊόντα. Η πρόταση θα διευρύνει τη δημοσίευση πληροφοριών για τους καταναλωτές σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων και της παραγωγής τους και, όταν χρειάζεται, μπορεί να διευκολυνθεί η προαιρετική επισήμανση σχετικά με, π.χ., τεχνικές παραγωγής ή περιβαλλοντικά ζητήματα.

Οι οργανώσεις παραγωγών θα εξοπλιστούν, ώστε να προγραμματίζουν την παραγωγή τους με μεγαλύτερη επιτυχία μέσω ετήσιων σχεδίων που συνδυάζουν τις βιώσιμες αλιευτικές δραστηριότητες με την ακριβέστερη προσαρμογή της προσφοράς προς τη ζήτηση, τόσο από άποψη ποσότητας όσο και ποιότητας. Αυτό θα συμβάλει στην ικανοποίηση ειδικών απαιτήσεων και στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων. Η βελτιωμένη συγκέντρωση και διάχυση πληροφοριών μέσω της *συλλογής στοιχείων για την αγορά* θα βελτιώσει την κατανόηση των αγορών αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και των απαιτήσεων των καταναλωτών.

2.5. Βελτίωση της διακυβέρνησης μέσω της περιφερειακής αποκέντρωσης

Μια συγκεντρωτική, «εκ των άνω προς τα κάτω» προσέγγιση καθιστά δυσχερή την προσαρμογή της ΚΑλΠ στις ιδιαιτερότητες των διαφόρων θαλάσσιων λεκανών της ΕΕ. Τα κράτη μέλη και οι εμπλεκόμενοι φορείς θα αναλάβουν μεγαλύτερη ευθύνη για τη διαχείριση των πόρων σε επίπεδο αλιείας, καθώς και για τη συνοχή της εν λόγω διαχείρισης με άλλες ενέργειες σε κάθε θαλάσσια λεκάνη.

Η Επιτροπή προτείνει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα όσον αφορά την περιφερειακή αποκέντρωση και την απλοποίηση. Η ενωσιακή νομοθεσία για την αλιεία που θεσπίζεται σε κεντρικό επίπεδο θα πρέπει να επικεντρώνεται στους αντικειμενικούς σκοπούς, τους στόχους, τα ελάχιστα κοινά πρότυπα και αποτελέσματα και τα χρονικά πλαίσια υλοποίησης. Ενώ οι βασικές αποφάσεις θα εξακολουθήσουν να λαμβάνονται σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη θα διαθέτουν την ευελιξία να αποφασίζουν για άλλα μέτρα σχετικά με τη διαχείριση της αλιείας, υπό την εποπτεία της Επιτροπής, τηρώντας πλήρως τις διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας.

Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής διαχείρισης, τα κράτη μέλη θα μπορούν να καθορίζουν π.χ. το επιθυμητό μείγμα τεχνικών μέτρων διατήρησης και μέτρων καταπολέμησης των απορρίψεων. Στη συνέχεια, θα εφαρμόζουν ατομικά τα μέτρα αυτά με την εθνική τους νομοθεσία. Η περιφερειακή αποκέντρωση συνεχίζεται μέχρι το κατώτατο επίπεδο και θα περιλαμβάνει μεγαλύτερο βαθμό αυτοδιαχείρισης για τον αλιευτικό κλάδο, επαυξάνοντας τη *συμμετοχή των αλιέων* στη χάραξη πολιτικής και την αποδοχή της, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στη βελτίωση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες. Η Επιτροπή προτείνει να αυξηθεί ο ρόλος των οργανώσεων αλιέων και να δοθούν σε αυτές πρόσθετες ευκαιρίες για βιώσιμη εκμετάλλευση των πόρων, στο στάδιο τόσο του σχεδιασμού όσο και της εκτέλεσης. Οι αποτελεσματικές οργανώσεις παραγωγών θα καταστούν ενεργοί παράγοντες όσον αφορά τον σχεδιασμό των αλιευτικών δραστηριοτήτων των μελών τους και τη σταθεροποίηση των αγορών, τη διαχείριση των ποσοστώσεων τους, της αλιευτικής προσπάθειας και των στόλων από την άποψη της βελτιστοποίησης της χρήσης των ποσοστώσεών τους και όσον αφορά την εξάλειψη των απορρίψεων μέσω της ανταλλαγής και της εκμίσθωσης ποσοστώσεων και του χειρισμού των ανεπιθύμητων αλιευμάτων.

Με βάση την υπάρχουσα πείρα, η Επιτροπή σκοπεύει να διατηρήσει και να διευρύνει το ρόλο των *Γνωμοδοτικών Συμβουλίων* ως προς την παροχή γνωμοδοτήσεων σχετικά με την πολιτική διατήρησης στο πλαίσιο του μοντέλου περιφερειακής αποκέντρωσης. Ομοίως, τα Γνωμοδοτικά Συμβούλια θα μπορούσαν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους και σε άλλους τομείς διαχείρισης των θαλασσών που επηρεάζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες.

Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του Ευξείνου Πόντου, μιας κλειστής θαλάσσιας λεκάνης την οποία μοιραζόμαστε με τέσσερα κράτη που δεν είναι μέλη της Ένωσης, η Επιτροπή προτείνει να συσταθεί Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ευξείνου Πόντου. Το όργανο αυτό θα μπορεί να συμβουλεύει την Επιτροπή σε θέματα πολιτικής διατήρησης, έρευνας, συλλογής δεδομένων και καινοτομίας και να τονώσει τη συνεργασία μεταξύ Ρουμανίας, Βουλγαρίας και των γειτόνων τους σε αυτή τη θαλάσσια λεκάνη. Θα μπορούσε να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο στην προώθηση ενός περιφερειακού μοντέλου συνεργασίας προσαρμοσμένου στις ιδιαιτερότητες του Ευξείνου Πόντου.

Η ειδική φύση του τομέα της υδατοκαλλιέργειας απαιτεί έναν ειδικό φορέα για τη διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς και την παροχή γνωμοδοτήσεων όσον αφορά συγκεκριμένα στοιχεία των πολιτικών που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις υδατοκαλλιέργειες. Για τον σκοπό αυτό η Επιτροπή προτείνει τη σύσταση ενός νέου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιέργειας.

Για τα ζητήματα που δεν καλύπτονται από τα γνωμοδοτικά συμβούλια, η Επιτροπή επιθυμεί να εξασφαλίσει την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Θα αναπτυχθεί επίσης ένας ευέλικτος, ορθολογικός μηχανισμός, για την παροχή συμβουλών και εμπειρογνωμοσύνης στην Επιτροπή.

Η επιτυχία της προτεινόμενης μεταρρύθμισης της ΚΑλΠ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον επιτυχημένο συνδυασμό της *συμμόρφωσης* των επιχειρήσεων και της αποτελεσματικής *επιβολής του νόμου* από τις δημόσιες αρχές. Οι προτάσεις μεταρρύθμισης στηρίζονται στους νέους κανονισμούς για τον έλεγχο και για την ΠΛΑ αλιεία[11]. Επιπροσθέτως, ο προτεινόμενος βασικός κανονισμός καθιερώνει την αρχή της *επιβολής προϋποθέσεων*, σύμφωνα με την οποία η διαθεσιμότητα ορισμένων χρηματοδοτικών ή άλλων πόρων είτε για τα κράτη μέλη είτε για μεμονωμένες επιχειρήσεις συνδέεται με τη συμμόρφωση προς τους κανόνες της ΚΑλΠ.

2.6. Εξυπνότερη χρηματοδότηση

Η μελλοντική *ενωσιακή χρηματοδοτική στήριξη*, ενώ θα καλύπτει ολόκληρο το φάσμα δραστηριοτήτων, από την πρωτογενή παραγωγή έως τη μεταποίηση και την εμπορία, θα πρέπει να είναι αυστηρά προσανατολισμένη προς την επίτευξη των στόχων της αναμορφωμένης ΚΑλΠ. Η μελλοντική δημόσια χρηματοδότηση για τον τομέα θα μεταρρυθμιστεί σε βάθος και θα απλουστευθεί, αντικατοπτρίζοντας τους στόχους της προτεινόμενης νέας ΚΑλΠ. Θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020. Η Επιτροπή προτείνει επίσης να εκσυγχρονιστεί το *καθεστώς παρέμβασης* στο πλαίσιο της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς. Το σύστημα αυτό δεν αντικατοπτρίζει πλέον τη μεταβαλλόμενη ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης. Η παροχή δημοσίου χρήματος για την καταστροφή ιχθύων δεν δικαιολογείται πλέον. Το τρέχον καθεστώς θα αντικατασταθεί με απλουστευμένο μηχανισμό αποθεματοποίησης με στόχο την προώθηση ενός ελάχιστου επιπέδου σταθερότητας της αγοράς.

---

[11] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας.

2.7. Προβολή των αρχών της ΚΑλΠ διεθνώς

Οι εξωτερικές δράσεις της ΕΕ πρέπει να συνάδουν με τις αρχές και τους στόχους της ΚΑλΠ, ήτοι τη βιωσιμότητα και την ανάγκη διαφύλαξης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Η δράση που αναλαμβάνεται θα καθοδηγείται από την εξέλιξη και χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών γνώσεων και από την εντονότερη συνεργασία με στόχο τη βελτίωση της συμμόρφωσης. Η Επιτροπή έχει παρουσιάσει τις νέες κατευθύνσεις για την εξωτερική διάσταση της αναμορφωμένης ΚΑλΠ σε χωριστή ανακοίνωση.

Η ΕΕ θα διαδραματίσει ισχυρότερο ρόλο στις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας με σκοπό την ενίσχυσή τους. Θα ενεργεί με τον ίδιο τρόπο και σε πολυμερείς οργανισμούς, όπως ο ΟΗΕ ή ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας, και για τον ίδιο σκοπό. Η ΕΕ θα προωθεί επίσης τη βιώσιμη διαχείριση των πόρων μέσω ενισχυμένου διαλόγου με τους βασικούς εταίρους και μεγαλύτερη ενασχόληση με τις τρίτες χώρες. Θα εντείνει επίσης τις ενέργειές της, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση των παράνομων, λαθραίων και άναρχων δραστηριοτήτων και τη μείωση της αλιευτικής ικανότητας του στόλου.

Οι συμφωνίες βιώσιμης αλιείας (ΣΒΑ) με τρίτες χώρες πρέπει να αναπροσανατολιστούν προς την επίτευξη περισσότερο βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, μέσω ρήτρας διαφάνειας, η οποία εξασφαλίζει ότι τα σκάφη της ΕΕ αλιεύουν μόνο πόρους που η χώρα εταίρος δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να αλιεύει η ίδια. Οι ΣΒΑ πρέπει να επικεντρώνονται περισσότερο στα επιστημονικά θέματα, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την επιτήρηση. Σε όλες τις μελλοντικές συμφωνίες θα πρέπει να περιλαμβάνεται ρήτρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η ΕΕ θα εξακολουθήσει να προωθεί και να εφαρμόζει τους στόχους της ΚΑλΠ όσον αφορά τις καλούμενες *Συμφωνίες με τις Βόρειες Χώρες*, οι οποίες προβλέπουν κοινή διαχείριση των πόρων μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών με τις οποίες η ΕΕ έχει κοινά αποθέματα στα ύδατα του Βόρειου Ατλαντικού, της Αρκτικής, της Βαλτικής και της Βόρειας Θάλασσας.

Σύνοψη των νέων μέτρων που προτείνονται στη δέσμη μεταρρυθμίσεων της ΚΑλΠ

Διατήρηση και βιωσιμότητα	Μέγιστη βιώσιμη απόδοση ως στόχος διατήρησης με προθεσμία (2015)
	Εξάλειψη των απορρίψεων μέσω της υποχρέωσης εκφόρτωσης και των αναγκαίων διαχειριστικών κανόνων με προθεσμία θέσπισης
	Πολυετή σχέδια εστιασμένα στους βασικούς αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους, όρια και χρονικά πλαίσια, βασιζόμενα στην προσέγγιση βάσει του οικοσυστήματος όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας
	Εξουσιοδότηση των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα βάσει της ενωσιακής νομοθεσίας σχετικά με τα πολυετή σχέδια και τα τεχνικά μέτρα διατήρησης
	Συνοπτικές διαδικασίες για την έγκριση μέτρων στον τομέα της αλιείας που χρειάζονται στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής διαχείρισης (Natura 2000)
Δεδομένα και επιστήμη	Υποχρέωση των κρατών μελών να συλλέγουν και να παρέχουν δεδομένα, καθώς και να καταρτίζουν (περιφερειακά) πολυετή προγράμματα συλλογής δεδομένων
	Εθνικά προγράμματα αλιευτικής έρευνας με περιφερειακό συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών
	Εστίαση των εργασιών της ΕΤΟΕΑ στα βασικά θέματα
Πρόσβαση στους πόρους και αλιευτική ικανότητα του στόλου	Μεταβιβάσιμες παραχωρήσεις αλιευμάτων υποχρεωτικές για τους στόλους αλιείας μεγάλης κλίμακας - με δυνατότητα μεταβίβασης σε εθνικό επίπεδο
	Εγκατάλειψη των επιδοτήσεων που σχετίζονται με τους στόλους
Υδατοκαλλιέργεια	Εθνικά στρατηγικά σχέδια 2014-2020 για την προώθηση της υδατοκαλλιέργειας
	Σύσταση νέου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Υδατοκαλλιέργειας
Πολιτική για την αγορά	Ανάθεση αρμοδιοτήτων στις οργανώσεις παραγωγών και στις διεπαγγελματικές οργανώσεις με στόχο την ενίσχυση του ρόλου τους και της αρμοδιότητας για τον σχεδιασμό της παραγωγής και της εμπορίας, με έμφαση στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων και στη μείωση των επιπτώσεων των δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας
	Τροποποίηση του καθεστώτος παρέμβασης, με τη δημιουργία ενός και μόνου μηχανισμού παρέμβασης για αποθεματοποίηση
	Καθορισμός τιμών παρέμβασης σε αποκεντρωμένο και κατάλληλο επίπεδο
	Ενίσχυση της πληροφόρησης των καταναλωτών και αναθεώρηση των προτύπων εμπορίας
Διακυβέρνηση	Διεύρυνση του ρόλου των γνωμοδοτικών συμβουλίων στην εφαρμογή της ΚΑλΠ σε περιφερειακό επίπεδο
	Νέα προσέγγιση στη συμμετοχή των εμπλεκομένων φορέων σε οριζόντια ζητήματα που δεν καλύπτονται από τα γνωμοδοτικά συμβούλια
Χρηματοδοτικό μέσο	Πλήρης ευθυγράμμιση με τη στρατηγική Ευρώπη 2020
	Διατάξεις που αφορούν την επιβολή προϋποθέσεων σχετικά με τη συμμόρφωση με τους κανόνες — με εφαρμογή τόσο στα κράτη μέλη όσο και σε μεμονωμένες επιχειρήσεις
Εξωτερική διάσταση	Περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας — αυξημένη ανάμειξη της ΕΕ στις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας με στόχο την ενίσχυση της επιστήμης, του ελέγχου και της συμμόρφωσης στο πλαίσιο των οργανώσεων αυτών για να βελτιωθεί η

	επίδοσή τους.
	Πολυμερείς — κοινές ενέργειες με τους σημαντικότερους εταίρους της ΕΕ με στόχο την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας και τη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας.
	Μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των ενωσιακών πολιτικών στους τομείς της αλιείας, της ανάπτυξης, του εμπορίου και του περιβάλλοντος.
	Συμφωνίες βιώσιμης αλιείας — ενισχυμένη επιστημονική βάση και σαφής προσδιορισμός των πλεονασματικών πόρων στις χώρες εταίρους με στόχο τη διασφάλιση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών στις εν λόγω χώρες από το στόλο μας. Ευρύτερη χρηματοδοτική συμμετοχή του κλάδου και θέσπιση πλαισίου διακυβέρνησης υψηλής ποιότητας. Σε όλες τις μελλοντικές συμφωνίες θα πρέπει να περιλαμβάνεται ρήτρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.